

Membres corresponents

Carles Boix i Serra

Carles Boix i Serra va néixer a Barcelona el 1962. Em correspon a mi exposar els mèrits del professor Carles Boix i Serra com a candidat a membre corresponent de la Secció de Filosofia i Ciències Socials del nostre Institut. Ho faig en substitució del professor Salvador Cardús, que no ha pogut assistir a aquest ple.

El professor Boix és prou conegut en aquesta casa, on ha estat convidat a pronunciar diverses conferències. Faré, doncs, una síntesi molt breu dels molts i importants mèrits que es poden al·legar a favor de la seva incorporació com a membre corresponent.

Actualment, en Carles Boix és catedràtic de ciència política i afers públics a la Woodrow Wilson School de la Universitat de Princeton. Ho és des de l'any 2010. És també, des del 2013, director de l'Institut de Política Econòmica i Governança a la Universitat Pompeu Fabra, a la Barcelona Graduate School of Economics.

Carles Boix és avui un dels acadèmics de referència mundial en economia política i en teoria de la democràcia. Des del 2010 és membre de la prestigiosa American Academy of Arts and Sciences. També és membre del Consell Assessor per a la Transició Nacional (CATN) de la Generalitat de Catalunya.

Es va llicenciar en dret i en geografia, i en història per la Universitat de Barcelona (els anys 1985 i 1986, respectivament). Amb posterioritat va ampliar estudis als Estats Units: l'any 1990 va obtenir el Màster en Administració Pública a la Universitat de Harvard (a la John F. Kennedy School of Government). Cinc anys més tard es va doctorar en ciència política també per Harvard. Cal destacar que va obtenir el Toppan Prize a la millor tesi doctoral. Abans de ser professor a Princeton ho va ser de les universitats d'Ohio (del 1995 al 1999) i de Chicago (del 1999 al 2006), sempre en els departaments de ciència política.

Ha estat professor visitant en diverses universitats i centres de recerca, com ara el Centro de Estudios Sociales Avanzados, de la Fundació Juan March (Madrid, 1997), i al

Departament de Ciència Política de la Universitat Pompeu Fabra (Barcelona, 1996-1997 i primavera de 1998).

La seva recerca i les seves publicacions han meregut diversos i importants guardons. Voldria destacar d'entrada el fet, força inusual, d'haver obtingut dues vegades un dels premis més prestigiosos que atorga l'American Political Science Association, el William Riker al millor llibre d'economia política de l'any (concretament, de l'any 1999) pel llibre *Political Parties, Growth and Equality* i, posteriorment (l'any 2004), pel llibre *Democracy and Redistribution* (traduït al xinès). El primer d'aquests dos llibres, en la traducció castellana, va obtenir també el premi de l'Asociación Española de Ciencia Política al millor llibre publicat durant el període 1995-2000.

Els estalvio la llista d'altres premis i honors (com ara el Premi de Periodisme de la Fundació Catalunya Oberta el 2012 o el premi al millor assaig concedit per Idees i el Centre d'Estudis en Temes Contemporanis). En trobaran una relació en l'annex adjunt. Ha publicat nou llibres, el darrer dels quals és *Political Order and Inequality* (Cambridge University Press, 2015). Cal destacar així mateix l'influent *Handbook of Comparative Politics*, publicat a Oxford University Press l'any 2007, del qual és coeditor. Té ja enllestit un altre llibre, manuscrit i a punt de publicar amb el títol suggerit de *Democratic Capitalism at the Crossroad*.

Ha publicat 25 articles en les revistes més prestigioses, especialment a *American Political Science Review* (en la qual la seva signatura és habitual des de 1997), *Journal of Politics* i *Political Science and Politics*. Una bona part d'aquests treballs estan centrats en temes relacionats amb la democràcia, eleccions, partits polítics i qüestions relatives a economia política. Ha publicat també 16 capítols en llibres col·lectius i 18 *working papers*. Ha presentat centenars de ponències en congressos internacionals i ha pronunciat també centenars de conferències.

No tindria sentit llegir ara la llista d'aquests treballs i publicacions, però sí que els puc dir que en el seu cas la quantitat no està renyida amb la qualitat: és simplement el fruit d'una extraordinària capacitat de treball.

Carles Boix va ser assessor del Banc Mundial i del Banc Interamericà de Desenvolupament.

Viu als Estats Units d'Amèrica, des de fa més de vint anys, malgrat que visita constantment Catalunya i segueix en primera línia de combat totes les vicissituds polítiques del Principat. De fet, no solament segueix aquestes vicissituds, sinó que exerceix una important influència política mitjançant tasques d'assessorament i consell i col·laboracions periòdiques en els mitjans de comunicació catalans. És membre fundador del col·lectiu Wilson i, com he dit, membre del CATN.

Pel que fa al que solem denominar «el compromís amb el país», em consta de primera mà que el professor Boix, ultra la seva excel·lència acadèmica, defensa amb eficàcia els interessos de Catalunya arreu del món, en tots els fors internacionals.

Per tot això que acabo d'exposar, la Secció creu que el professor Carles Boix compleix amb escreix els requisits per a ser-ne membre corresponent. Malgrat tenir la residència fora, si obté una votació favorable del Ple de l'Institut, participarà activament en les tasques de l'Institut aprofitant les seves llargues estades a Catalunya.

Text llegit pel senyor Carles Viver i Pi Sunyer, en substitució del senyor Salvador Cardús i Ros, en el Ple del dia 14 de desembre de 2015

Anthony Bonner

Anthony Bonner va néixer a Nova York el 1928. Des de la seva fundació, la Secció de Filosofia i Ciències Socials ha tingut especial cura d'aplegar entre els seus membres a estudiosos de Ramon Llull, peça fonamental de la cultura i la llengua catalanes. Només cal recordar a Eusebi Colomer o a Robert Pring-Mill. Per donar continuïtat a aquesta línia proposem l'ingrés com a membre corresponent de la Secció de Filosofia i Ciències Socials del doctor Anthony Bonner, que és sens dubte un dels millors lul·listes en l'àmbit internacional. Els seus treballs són de referència per als nuclis d'estudiosos lul·lians en universitats de França, Alemanya, Itàlia, Gran Bretanya i els Estats Units.

Deixeble de Robert Pring-Mill, ha estat fortament vinculat a Mallorca, no sols per raó del seu objecte d'estudi, sinó que hi ha residit durant llargs períodes dedicats a la recerca.

El 1977 és elegit *Magister* de la Maioricensis Schola Lullistica, de la qual va ser vicerector, i esdevé director de la revista *Studia Lulliana*. El 1988 assumeix la direcció de